

Phoenicites italica Massl. Syn. Palm. fol. n. 1.

Ph. frondosa, ramiata, brachidea angulosa, pinnis sessilibus, distinctis,
lanceolatis linearibus, basi et costa conduplicate, patentibus, terminali-
me recurvatis.

Icon. Tab. I. fig. A et B. — Ex Musaco Mif. in Hort. bot. Patau.

Tab. II. Ex Musaco Provine Vicentina.

Flab. in schisto calcareo mayaceo miocene inferiori, ad ~~Chiarone~~ lacum fluvium Chiarone

ad Salice in prov. Vicentina

Descr. Vnde hic pictae et descriptae duplex impressio ejusdem
specimini in Musaco nostro conservatur, et exhibet superiora
frondis partem natr. 1. cent. 10 longam, 26 cent. latam, p.
gurae grosses linearis sic per totam longitudinem aequilateras.
Phoebea superiora latitudinem exhibet 12 mill., apicem versus
6 mill., et facies sua anterior in angulum recinatum pronuntiat
obtusipungulum. Pinnae nulla integra est, cum omnes apices
carent. Horum majora ^{longa} 24.50 cent., latitudo maxima in pinna
majori explanata ^{mittebat} 28, in plicatis a 10 ad 12 mill. variat.
Superiora opposita apicem proprieates alteriores fient. Rigida caruncula
linearis, sed cum rara ^{sub rotunda} basim sicut masticata sunt, conglomerata, ibidem cuneis
formes videntur et fere petiolulatas. Insertio pinnarum in
brachidion obliqua est, et ab 100 angulo fere recto divergent. In
facie superiori unicam plicam exhibent, secundum rospiglii et barne
quaque levissimam; sed tuto carunculae rugosissime, nervulis et striis
parallelis terminantur. Stipe est, in facie evidenteribus ac in dorso
basis sic in posteriore pinnarum invicem differt a 25 ad 30 mill.
Postea sua longitudine omnino distincta, in vertice frondis in pungulum
concreta. Forma carunculae late linearis.

Prater specimen hic narratum et alio in collectione Musacis civicie vero
veniis et Institutum Vicentini obvia, duo alia in vestre servantes.
Horum alterum fragmentum exhibet iudicium Cesar, cent. 88 longa
cent. 26 latam, cuius pinna major quamvis abrupta metit cent.
17 longit.; latitudo pinnarum, si tenuitatis ^{metit} 15 ad 29 mill.

thujae rachis lata est in basi pond^{is} 15 mill., ad apicem 2 mill.
Pinus ad horizontem vrgent. Nervi carunculæ in hoc glaucino compaciens
sunt magis ac in reliquo - Aliud specimen. constat cavis frumento
figuræ rhomboidi, long. 60 cent latit. 39 mill. Pinus omnes abrupte,
sed major ~~et~~ longitudinem habet long. 39; latitudine variat ab 11
ad 19 mill. Rachis in hoc ad basim lata est 10 mill., superius
8 mill, prope apicem flectitur dextrospina, et longitudinaliter exhibet
58 cent. Fragmentum hucus iacet pars superioris pond^{is}, et pinus
erecta.

* Obs. Specie hæc quodammodo similis H. spectabilis Aug. Chor. portug.
p. 99 t. 11. Heer fl. tertiar. belv. I p. 94 tab. 39, sed hæc
ab illa distinguuntur pinis contiguis nec unius distincti,
omnino diversibus, et rachide cylindrica, nec convexa, nec
angulosa.

* Sed specimen castoris ~~longe~~ speciosius, ~~et~~ omni ex parte perfectum,
et pinnae plurimum integritate conspicuum, videtur est a genere
Veletræ. Com. Andreæ Provenæ, cuius liberalitati ^{deo} me idem describere
et tabula XII exprimere potuisse. Pondus completem, petiolo nempe,
laminæ plurimæ plurimi ~~integrum~~ abruptis constantem, exhibet,
metra ² et cent. 82 longam! Petioli, ~~que~~ ^{et} basi ~~et~~ orata, plana,
11 cent lata, et nervis transversalibus fere parallelis crenulis basi inveniuntur
^{longitudine in media}, sursum gradatim attenuantur. ^{Ita ut} ~~et~~ vel duæ
dein rectæ ^{et} leviter curvæ, ^{sursum curvatur} attenuantur. usque ~~et~~ tria verticime
laminæ primæ pinnae excurrent sive ad primarium rachidis, ^{notæ}
hanc seu longitudine vix metro brevior. Hunc requiritur rachis, que
cancelliculata, pinis utriusque stipata, et superius tenet ad lamina flexa.
Pinnae inferiori breviores: selegarum maxima, ins^{ta} diuiditum pond^{is}
ad levem posita, metuus cent. 45 long. 3 cent latit., unde multo latior
et brevior sit ac in specimenibus superioribus descriptis figura magis lanceolata quam
lineare, exhibet pinnae apice acuminate. Lætissimæ notæ ut
in reliquo. Specie hæc exprimitur deponit pond^{is} ~~et~~ circiter ^{tum}
ex cancelliculo rachidis que angulosa ~~et~~ in fine

Phoenicites Sammickeliana Massl. Palaeoph. var. p. 63.

Phoenicites pinnata: petiole leviter carinata - rhachis - lanceolata - at
teminata ^{plana} pinnæ latitudinem quadruplicem superantibus foliis aplois,
pinnis basi cuneatis linearis - acuminatis genuinatis duplicitibus,
patulis, erucibus, costa conspicua

Icon. Tab. II fig. A. Ex Mag. civ. Veron. olim Massaloryianus.
Hab. in eodem solo ^{ad. Salcedo, recent} ~~Meavor~~ ac gracilis.

Descr. Hoc specimen pinnarum exhibet 58 cent longam, et latitudinem
maximam 23 cent. Fex integrum est, cum solum extremitate
apice carat, et unicum adhuc est, uti descripto et icono re-
pertum posuit. Petiolæ ad primam pinnam habet longit. 15 cent.
ad basim latitudinem 22 mill., gradatim attenuantes usque
usque ad 19 mill. latitudine, figura autem habet lanceolatum
quæ continuatur in rhachide ^{lateraliter} angustiorum. Hæc vero infra
post sexum pinnarum apicem ita angustiora, ita ut prope
verticem vix habeat 1 mill. latitudine. Petiolæ est ~~per~~
~~per~~ linea prominula carinatus, et ad latere parvæ concre-
sus, quæ idem sunt acutipula. Pinnæ omnes abruptæ, sed basis
major longa est mill. 13., latitudine variat a 5 ad 10 mill.,
fronte complicate sunt vel explanata. Laminæ ^{late} linea-
ris: supericies plana, excepso basi in qua utriusque modo ita
incurva approximantes ut ipsa basi speciem contractionis
vel petiolæ manifestentur. Parvæ sunt ac in Ph. italicica supra ex-
posita, et basi distant ab invicem at 15 ad 26 mill.; ad apicem pro-
digio curvatory sunt. Saepissime per paria junctantes, et pinnas
injungentes parvæ vergunt ad idem latitudine. Supericies carnea ne-
rulæ nullæ exhibit, sed costa nuda visibilis.

Obs. Ph. Massaloryi comparavit specimen hanc cum Ph. italicica seu, cuius
formæ juniorum cum illis Ph. Sammickeliana quædammodo concordia arbitri-

tus est. Iam illam ab ista statim diffine credimus. Mather
multo latior, planior, pinus miosibus angustioribus, saepi-
sime genuinatis, et habita plane excepit.

Phoenicites varifolia Vis.

Ph. fronde irregulariter pinnata, rachides pubangulo so pinnae latitudinem ^{vix} aequante, pinnis ^{sub} levibus geniculatis diffatis, a bafi planis, erectis, costa visibili. nervis variopulis tenuissimis,

Icon. Tab. III fig. A. B.

Hab. in eodem loco ac precedentes.

Descr. Hoc specimen unico fragmento constans, ^{deaf} frondis ^{foramin} extitit inter apicem et basim medias, et ⁱⁿ invenit alterum alium superpositum. Maximus major longitudinem habet 83 cent. minor 65, et ambo quae simul jungi videntur, latitudinem ^{conspicua} aquant 22 centa. Rachis superior habet latitudinem 10 mill, regens 6 mill, et hinc angulariter tota sua longitudine. Pinnae paucae quae integræ longitudine exhibent 49 cent: latitudine caruncula ornat a sex ad novum millicentor, et sursum virgant. Forma caruncula linearis, sed apicem rotundata et gradatim attenuantur. Nodulus geniculatus, sed pinnae apicem parvum latius respiunt. Distant inter se a 20 ad 24 vel sunt levibus, et tota bafi seu rachidem inferuntur sensu verticali. Superficies ~~planata~~ ab iace bafi prope ferant ^{radio} costa longitudinali trajectam, et nervis tenuis simis ~~salutares~~ utique ~~se~~ notatae.

Phoenicites longiana Moss. Syn. Palm. f. n° 6

Ph. fronde pinnata, rachidea tenui congrepo-tetragono, pecti celeribus angustior, pinnis basi attenuatae conduplicate, sessilibus, diffinis, linearibus, erecto-patulis, planis, emarginatis.

Ion. Tab. IV. fig. 1 et 1 A. Ex Mus. Viron. obs. Manaberg.
Tab. IV fig. 2. Ex Mus. Vir. in Hort. bot. Palae.

Hab. eodem loco ac precedens

Descr. Specimen in fig. I delineatum, cui Messalonyx specimen pinnarum superstruxit, opificium exhibet frondis 23 cent. longam, 22 cent. latam, formam rhomboidem, et apud eam fragmentum istit proximus apice (qui tamen deest) pinnarum basi. In Musico Vironio servatus habuisse. Fragmenti ingens digerit. Rachis recta est, pecti tetragona lateribus inaequibus, cum latior ^{velutina} sint lateralia in quibus pinnas inseruntur. Pectus rectilinus ab 3 ad 7 mill. latitudine. Pinnarum grossis nulla integrum est, sed ^{hanc} major longa est cent. 18: latitudine variat ab 8 ad 11 mill. Basi conduplicate sunt, reliquo parte planiculares. Costa media non exasperata pinnas excede prospicit, sed interdum ^{ejusdem} pectus dividit in aequaliter. Hanc in partibus ad latissimam sectionem rachidis obliqua est. Basi inter se distant a decimorum ad viginti millimetra, unde inveniunt appropinquantes quin se tangent, et recubant. In specimine Mus. Vir. tab. IV f. 2. pinnas longitudo aequat 35 cent., apud eam latitudine maxima 25 mill. Hoc igitur apicem integrum frondis, pinnam unicam exhibet non absymptam 19 cent. longam, reliqua est tenuiter variante ab 21 ad 25 cent. Rachis ex parte millimetrum lata, quia faciem angustiorum exhibet, et in hoc specimine flexuosa videtur, secundum ac in specimine Musici intonatissimam. Ab hoc igitur in aequali pinnis basi angustatis, qui tamen spissas trahunt est solum modo diversitate anguli visus, sub quo eam in partibus observatur.

Obs. Species hæc ratione habet ejusdem Maclido propter ceteris au-
gustiori inter prius, a reliquo Phoenixiis tunc facile mysticis
et prima fonte differenterat. Mapalonga in his syllabos plantarum
fossilium p. 54, confitit huic referendam esse Ph. Loxianum
E. Siem. in lignito de Cadibona in Pedemontia vegetatum. Tamen
a Ph. Loxiana differt, (quantum ex descriptione et iam
ejusdem in E. Siemone Admons d' une Flora testacea de
Nemont p. 21. tab. IV) conjunctas est) perimis multo proximis
ribus scabie rugosior, valido costa praedita, nervosissima,
et propositim rhamphus ornatio aliena rugosa convexa
duglo corrugata, tereti ne angulata, ^{nudicornis} Ph. Loxianum
ornatio respicit.

Specimen hic exprimum iacet t. speciem ^{quadrangularis} exhibet Georg-
mae Schottianae Mart. Gen. & sp. Pal. tab. II. A.

Phoenicites brasiliensis Brasil. Sgn. Palme for. n^o.

Ph. frond pinnata petiolata (?) shaftida plana laevolata - linearis
superum attenuata, pinnae cuneato-petiolatae, distincte, linea-
ris, crenulatis, erecto-patentia, erucivibus.

Icon. Tab. IV. fig. 3 et 3 A. — Ex Mus. Dom. olim Mafalengy-
Hab. cum procedentibus.

Descr. Specimen hunc, quod hactenus unicum, et a Mafalengy
specie typus habitat, est pars frondis abesse apice, nec
certo affirmari potest an ejusdem portio inferior angustior sit pro-
filius versus vel shaftida pars pinnata easque dividatur.
Forma peculiaris huius a recte late laevolata gra-
datis in foliis linearum abit, ita ut a latitudine
14 mill. ad 3 mill. transat, superficies omnino plana.
Pinnulum nulla integrum cernitur, sed barrum longius 12
cent. adequat, latitudo variat a 7 ad 10 mill. et invenit
distant inter basi a 10 ad 13 mill., dein superius approximantur,
quoniam unquam contiguae plantae in parte laeva proceduntur
pinnae defunt. Basi crenulatis crenulatae sunt quamvis in rufis
cavundis portae, hinc basis ipsa videtur angustior, cuneato, et
fere in petiolum brevissimum contracta. Nec prospic nulli. Pinnae
quaedam saepius bipartite obsonantur, quod tamen minima
constant crenulatae.

Phoenicites Massalongiana sp.

Ph. frond pinnata, petiolis obvix clavato, rachide subangulata, pinnis basi plana lata levibus, contiguous, linearibus, alternis, erectis, partibus biplicatis, ad apicem canaliculatis, emarginibus
Ion. Tab. V. fig. A. B. C. Ex Mur. Vis. in Hist. tot. Ital.
Hab. cum prionibus.

Desr. Unicum specimen whose structure frondem exhibit irregulariter oblongam, fere integrum, cum vix pinnatis pinnis matutinis apies defint. Longitudo ejusdem 86 cent. cum petiolo, et latitudo maxima 29 cent. Petiolus width cent 11, et e bifidus ² cent. late in minimum 6 mill. gradatim extenuatus quia pinnae priores excurrent. Forma ejusdem tenuis, cum in logice concomitatem requeantur. Ipsam sequitur rhaeticus, cuius latens magna ex parte foliorum basibus oblongantur, quo propter ipsius multo latior apparet, et prope basim 8 mill. latam lineariter subiente mediana notatur. Pinnas tota longitudo conf. griseae sunt, apice rugatae, et horum major 34 cent. longa est, latitudo pinnae omnino explicatae 22 mill. Septemfida sunt, et directione verticali tota basi seorsim rhaeticum inferuntur. Dipsitis canum alternae, figurae linearis, superius ^{jam} a basi plana, sed secus axim raro excurrent, cuius subito adstant leticingula glabra convexa parallela, cuius emarginata maiore at minore vertice pinnae latitudo pendet. Nullum nervorum indicium.

~~Phoenixia Brewsteriana Marsh. syn. Palm. for n° 2~~

~~Pta. pinnata petiolata (?) Maclellan glauca canescens - attenuata, pinnis petiolatis ^{unicate-} ~~acute~~ or ^{obtuse} linearibus~~

Phoenicites densipila sp.

Ph. pondere pectinato-pinnato, rachide angulata inferne
pinnae latitudinem valde excedentes, pinnis sessilibus, con-
tiguis, linearibus, planis, basi concavoplicatis, patentissimis,
eneribus.

Icon. Tab. VI fig. A. B. — Ex Mus. Kiff in West Bot. Patro.
Hab. ibidem ac precedentes.

Descr. Specimen iconem expressum et cypes utraque imagine
in Massae morto videruntur sent, figura est linearis,
leuiter incurva, et portionem magnam pondere exhibit
apice levicenti proximiorem quam basi. Meticulum
medium 1. cent. 8 long. cent. 48 qua latius est.
Pinnae omnes apice distilitae, sed basis major 25
cent. longa, et latitudine maxima pinnae ejusmodi om-
nino explicatas a quinque ad 11 mill. Haec inspi-
ras fere oppositas, solitarias alternas, omnes linearis,
velut approximatae et angulo per recto patentia. Se-
cundum planae sunt, sed cum earum base pliata sit
ibi angustioris videtur. Insertio ad rachidem latera
obliqua, et hinc curva, 12 mill. inservient lata, 6 mill.
superior, et tota fratre angulo oblonga extremitate rotata. Pinnae
costam nullam nec nervos exhibent: ^{tantum} paucas levissime
in longum plicatae, cui plicae angulus pariter levigatus
ex aeris respondeat.

Obs. Huiusc speciminis utraque impressio trapezo est tempore,
in parte sua superiori, fragmento quadrum styptico
vel petrifico, ut videtur et in icona.

Phoenicites magniss. fig.

Ph. fronde pinnata, petiolo maxime longissime curvato cum
prese trigono, ~~in~~ fine transversim rugoso, in rhachidem
lanceolatum basi conduplicatum superne explanatum
convexam angulosam pinnis latiorum continuata, pin-
nis basi plana ~~planis~~ ^{12.5.5.5.5.5.} approximatis, superne
diffusis, linearibus, patulis, superioribus tota basi alato-
recurrentibus costa extante conduplicatis erectis, omnibus
biplicatis binervibus tenuissime nervulosis, medio canaliculatis.

Icon Tab. VIII fig. A. B. C. D. E. F. — Ex Mus. Vis. in Hort. Patr.
Hab. cum prioribus ad Chicavon.

Dscr. Specimen giganteum et forma singulariter quoq; diffirentialem
apprehensum ex facies fragmatis constitutum accurate concavis
ex lapis corponiter in margo frondis 2 metr. et 20 cent longa
forma interior, que superest, praeordinis petioli, prominet per
pro lapidem ad imaginem longissimae calycis bellistae igne,
cujus margo exterior superne acutus ^{in fine} obliquus et leviter
curves longitudinem exhibet metri 1. cent ^{10.}, latius ^{10.} rami
lapidi adhaesum metri 1. cent 5. Secio ejusdem ^{est} triangulorum
sem isoscelis, lateribus longioribus oppositique ~~per~~ cent. 10.; basi
cent. 10. metentibus. Pars petioli inferior utroque late pliis
longitudinis irregulariter sparsis arque basin umbriboribus
insigniter. Petioli aquae in rhachide transiit, que primo
ipsi similib; recte compresse trigona, et pliis in longum
et parallela digredi angulosa, sic explanatur, convexa
cula fit, et angulo unico extante ^{superioris} evanescere notata.
Ad basin rhachidis ^{conspicitur} orienter utroque latere pinnas, quarum
infissae ab iniectum remotissimae et patulari, oblique inspi-
tata, basi haud dilatata, et lamina plana: sequentes conser-
tiores, erectas, tota basi rami rhachidem verticaliter in alam
cuneatam late recurrentes, et iusto istam in angulum obliquam
procedentem conduplicatae, oblique linea obliqua saliente per eam.

Figura pinnarum linearis, in planioribus latior, que fit ut variet
a 18 ad 26 mill.; longitudine majorum, dempto apice ubique expi-
ciente, 58 cent. Herum superficies sulco medio profundi, nisi
lineatum latiore exarata, cui utique adspicit plica convexa nulli
metrum prominens, et hisce segmentis nervi binis, utique unus:
tota superficies insuper reticulis subtilissimis magis minime videtur
et parallelis ornatur.

Obs. A petioli validitate et praeceitate ornari licet Palmae
tatis amplissimam magnitudinem! Præcisæ tautæ
motis religia ^{velo vestris curvis} Maxima exhibit frondis partem, aq[ua]
pinnæ inferiores, ob rachides con�racionem et complicatio-
nem, ad unum idemque latius vergebant: sequentes autem,
et si ex rachide plana ostæ, cum non ordinum regi coacti
fuerint, ^{quia} sedimine aquarum superincumbentia griseata.

IX

Phoenicites Zignana sp.

Ph. decurrente pinnata, petiolis et rachidis crassa cylindrica,
pinnis alternis coniacis linearibus erectis, basi approxi-
matim, in rachide alato-decurrentibus, nervis, costa
valvis basi triangulari.

Icon. Tab. X. fig. 2. et 2 A. Ex Mus. civ. Vern. olim Mus. ^{non loco}
Habitato ignoto sed probabile ^{c. latitud. 10°} Chiavon prov. Vietnam, cum
vulnus.

Deter. Exemplar unicum hie descriptum pictuque frustat
sine sella loci aut nominis indicatione in Museo Mus.
salongiana. Refert formis velutinum linearum, 40 cent
longam, & latam, in zona cum petiolis 6 cent. longo, conve-
xulo et vix 7 mill. lato, continuo fit rachis pariter
linearis, prae aliquantulum flexuosa recta, juxta
quae retinque et altius ordine pinnas inseruntur.
Haec resolutae sunt et tuto basi 2. cent. lato cum rho-
chim decurrente. Apice multilae, sed evanescere et coniacae
8 cent. longae, 8 ad 10 mill. latae, nunc videntur
omnino planae, nunc secus cotonum placentur, quae
pinnulae speciem refert ex apice procurrentem trian-
guli late callosum, e basi cuspido pinnas eminentes.
Nervi nulli visibiles.

Obs. Clarissima genito et paleontologo Achilli & Vigne, juva-
merito dicta species in toto genere Phoenicites,
Cycadites faciem sive posturam, ut notarium valido-
rum copia Phoenicitiis adnumerandis.

Hemiphoenicites Dantesiana tip.

H. fronde primato - tenua petiolo conico subtriangono. Rachis
de cylindracea, lateribus subconcreta, pinnis d'uersi
angulatione irregulariter angelosa, pinnis planis pectiles
basi late teretibus, late linearibus, varie valvis exerto
petioli, leviter biplicatis, costa rufa, nervis utrinque

syn. Phoenicites Dantesiana Massi. Sp. n. p. 45.

Pro. Tab VIII fig. A. B. Ex Mus. Neron. olim Mafal.

Feb. simul cum Phoenicitesibus ad Chiavon.

Deser. Specimen quod describimus est alterum Maffalouianae melius, ipsi
utriusque vicina bona, et ruderis & frustulis pluribus coagula-
ta: tamen hec frustula omnia ad unam de
specie specie pertinent.
Longum est rectr. 1.17, latum 60 cent., pinnis ellipticis basi
quadrangulari luncata, Petiolas 12 cent. longus ~~per~~ coriaceas,
basi 36 mill. apice 20 mill. latif. angulo longitudinali dimidi-
atus. Rachis ipsi continua convexa est, irregulariter costulata
ob pinnorum costas super ipsam et adnata et producta. Rami, sec
punctis frondis lacerationes, basi connexae, seorsim illam verticali-
ter et alterne decurrent, aperte carent, cent 55 longae,
20 mill. latas sunt, late linearis, basi plana, costa extante
media divisae utriusque plica levi cornicata, et tota facies nec
vis plurimis approximatim ornantur.

Obs. Huius speciei nomen, quod Maffalouius Danti Aligeno inscripto
~~est~~ Th. Dantesiana, Th. Dantesiana scribaeum -

Hemicyphoenites Vis.

Char. gen. Frondes oblongae, pinnis shaftidi linearí fronde brutori
insertis, alijs varie conjugatis, alijs liberis.

Hemiphœnixites flabellarioides Rs.

A. fronde pinnato-laurum apice bipartita, rachis linearis,
pinnae basi late rhomboides obtusatae sessilibus, linearibus,
longe acuminatis, concretis librisque, alternis, erectis, validis
concreatis, lateribus planis, nervulis parallelis plurimis, utrinque

Syn. Phœnixites flabellarioides Vis.

Icon. Tab. IX. fig. A. B. — Ex Mus. Civ. Ven. olim Magel.

Hab. Longe unde effossa est ignotus, sed probabiliter ex Negrano — provin-
cia Veronensis.

Deser. Specimen hoc exhibitorum figuram obovatum refert
basi abruptam, apice integrum, 85 cent longam, 48 cent
medio latam. Pinnarum, quarum fere omnes integrae,
plurimae concretae et solo ortice rigentes ut in Flabellaria,
pannorum dextrorum ^{posticis} omnino liberis, majoribus 63 cent
longis, 14 ad 20 null. latiss. Omnes costa distincto carent, sed
semper axim validum in angulum auctum flectentes, et utrumque
nervis tenuis levioribus levior, quos inter duo nervi crassiores ultimae
que excurreunt, qui et a margini axique pinnae et inter se aqua-
distant. Rachis pinnarum basis obtecta et abscondita.

Obs. Rami et charitery exhibet plus Flabellariae quam Phœnix-
itis, sed in hac specie quoque, quemadmodum in aliis ejusdem
generis, pinnae quadratae occurrent que fere a bafi ad
inveniuntur distinctas sunt.

Hoc primis imprenis frondes pinnae fere exhibet Retrocarpi
Chion in Hortis culti, hincque modo frondes apex in duas
partes ex pinnae flabellis concretis ortas profunde divi-
ditur.

In specimen originali Marsae Veronensis basis ejus produci-
videtur in petiolis specimen, quae ^{cum} ~~cauda~~ ^{rami} rami
insipient minime naturaliter, sed arte facta visa fuerit, omnib[us] lendarum putari.

Hemiphoenicites wetterioides

M. 185.

L. 185. C. 185. S. 185.

H. fronde primato-laura petiolata, rachide cylindrica copulata,
pinnae ^{alternis} unduplicatae sessilibus varie coaliatis, erectis costa valde
austrangula longe in rhachideum decurrente, nervis attingens
parallelis embri conspicuis.

Syn. *Phoenicites wetterioides* Mass. Palaeogr. var. p. 46.

Icon. Tab. IX. fig. A. B. — Ex Mus. Instit. Venet. scient.

Hab. eodem loco ac precedens.

Descr. Specimen hic descriptum quidquiam variet ab omnibus nec
paucis in Musae Veronensi et in Patavin. existit, sed longe
melius est carterij, et characteris pinnarum et rachidis
omnibus cingulatis ostendit. Figuram habet cuneato-ob-
viam, 60 cent. longitudine, 32 cent. latitudine matti-
miae, et petiole ornatiss. tria cent. longo, et 4.8 ad 12 mill.
lato, subtereti. Pinnae linearis ^{aperte}, ^{longe} ^{irregulariter} ^{acuminatae} sunt, sensu longitudine
unduplicatae, quamvis longior multius cent 49: latitudine
major est a 15 ad 18 mill. Seus flicam cotta eminet
erecto et aucto, sectione perpendiculari triangularis, qz ex basi
pinnae producitur super rhachidem et ex hispe cottis consipi-
tus excentribus rachidis angulis seu petioles copulata fit.
Maximus pinnarum maxima ex parte simili coali, super-
ne dorsi, ita ut recte dicit *Masalongus*, palmae haec
dimidio Phoenicitem et dimidio *Platylacca* videri, neque
hanc postremam parte inferior, illam superior referre. En-
trem superfcieis nervis rachidis embri signata.

Obs. Specimen ^{meum} in Horto Patavinio servate, et georum minimeut *Massa-*
longus loco citatae dubibus speciatione petioli ^{et} cum evanescimus,
hanc ita genuina et sincera fuit ut tunc pro veri *Ph. wette-*

ne*rid* habet et d^rupti possunt. Phacidi corua applicata sunt hinc
et inde fructu varia longitudine Geomyces noster, quo Tautem
est ut d^r. Heer qui hoc ipsa specimen vidit sic arte confusa
et Ph. wettinoides nomine inscripto affirmavit. Hanc po-
strem Geomyces specie affinem est. Num non petib^e or-
dicti, ab illo specimen hic delineata forma et complexus longe
d^rivisi. Ph. wettinoides utrae pertineant nescio, omnino incer-
tum. Praeter illo specimen petib^e crassiora prouta, ~~ad~~ ~~ad~~
~~se~~, alia tres specimen ijsadum ingrediency in Muffo
nistro parvulus 80 cent. longo, 43 lat^e; petib^e longit. 10 cent.
lat. 14-16, cylindracea, pinnis apice rugis 43 cent. aequali-
tib^e, 15-16 mill. lat^e. Alia specimen insuper in Muffo
Primiti vixi videndi sunt, cuius maximum longitudinem
metitur metr. 1. cent 1^h, latitudinem 40 cent. cum petib^e
angulis 50 cent. longo, 3 cent. in apice, 6 ad basim, modis q-
cent lat^e. Omnia huc specimen, ~~ad~~ Geomyces quidem
excepti, charactere non ita facile evendit exhibent, nec sum-
pus ~~ad~~ Geomyces Mescalongianus corpore. Hinc fo-
ting duximus unicum sed complectius et clausius in lucem ad-
quatum ex variis et fructu diversis, quae specie auctor ab oce-
lo habuit, descriptionem ^{non} ~~non~~ diagnoxi ab illo prolate accommodata
~~componere~~.

Obs. Haec species lacerationem fructu^e exhibit in extremitate pen-
sibus oblongis, costis antangulis et marginis ita cunctis, ut
per nullas juncturas officia apparent per se ac in illis

Hemiphronicity fluctuating by

H. four parents - *Larinus*, *Scutellaria* *lutea* panicle branched,
young corolla late ~~reddish~~^{blue} streaked with white,
~~late~~ flowers large exceeding twice corolla shiny smooth,
valve rugosely crenate glaucous, rachis faintly glaucous, pubescent
especially distally.

Iron - Tab. IX. Fig A. B. Ex May ex - Amer.

*Phoeniculus denissiller My. tab.
vulnus angolo, i piumi piume lattitante tuberculato
Ph. Appenninico - piumato, piuma resistente corta quis lucernibus inferno tuberculato reggente
hus alterius basi carafelecto, pateriffus, cesta vix intonata, stetito
angulo, inservit felic latitudine tuberculato*

*L'animale qui piume e' di cui piume si piuma la coda avevano
dente ha figura lineare un po' curva da un pug. Alla piuma della
coda la base non piuma all'aperto che ci manca. E lungo
metri 1-8, ha le caviglie larghezze di circa 48. Sono in piuma estremamente
nucciose, non il piumato maggiore e' lungo 25 cent., la larghezza
maggior delle piume interne spiegate e' di q ad 11 metr. La
cavità non giace opposta, la cava allora, di piuma buona ma spesso
un po' piegata alla base di fronte non più risulta. La caviglia
larga e' troppo. Nella piuma superiore eh' è piena non si vede né
piante né alcuna sorta d'aberrazione. Si appoggia una leggerissima chiacchiera
che ne serve da sostegno. L'una delle piume
larghezze lungo. Cesta la cui corrisponde nel verso un egualmente lungo
La coda e' un po' curva, lungo 12 mil. nella parte superiore, nella piuma
delle cui punte sopra levigato inservita a un angolo ottagono.*

Hemiphoenicetes veronensis Riff.

Hab. fronde pinnato-laceo Rachide irregulari angulo,
pinnis rachide vix lateribus coriacis lanceolatis adspen-
dantibus sigmoides planis ~~concretis~~, basi rotundatis decurrenti-
tibus, nervoso-stryky, cista valva extante.

Syn. Phoenicetes veronensis Massal. Palaeoph. nr. p. 48.

Plan. Tab. X. fig. 1. A. — Ex Mus. civ. Veron. olim Mesalong-

Hab. in solo tertiano ^{miochanus inferior} ~~argillaceo~~ loco dito L'Ugromi in
Couane di Vestena prov. Veronensis.

Descr. Mucicium specimen, quod Mesalongi specie immitius, longum
est cent 15, latum cent 8, et positione frondis exhibit
proximiorum apicis quam basi, foliis pinnis lateribus sinistris
gaudentem — Rachis 13 null. crassa, superius vix 2 null.
angustior, et basis foliis triangulari deprise exhibit angulus
saliens divisus. Ab basi lateris risposta extant pinnae latae,
secundum lacerationes lanceolatae pinnaciformes, non rectas,
ab basi apice, 8 cent longae, 17 null. latae, sola ^{parte} superior rectas,
et divisae — Decurrent basi late 14 null., rotundata per
margine curvilinea rectas rachides verticaliter, videtur
versus apicem attenuari, et cune digredi flexas ad frondis
extremas lateraliter adspendent. Pinnae foliis planae est,
sed tota longitudine ⁱⁿ costam mediam expansum protrahent,
que basis versus, axem pinnae deflexus, ad marginem superioris
rami ipsius basis tendit ibique subtilis fusco excrescit. Nervi
temperatur ^{costae} paralleli et stryky similes in tela superficies occurunt.

Bsf. Clarissimum pro Heer et Mesalongi speciem hanc nam Ph. salic.
foliis ^{vers.} compartibilem confundunt. Ab haec tarven approximare diffit
fronde pinnato-laceo secundum pinnis in illa coaducta in haec stryky,
pinnis sigmoides non rectas, nervosus discrepans in haec difficitibus, vel
non discrepans non iconem expressis. Wid. Scout Verf. II. p. 195 tab. 40 f. 1.

Palaeospatha boleensis Kj.

P. Spatha sspm stipitem septemplicarem bipartita, partibus oblongis crassiis glabris laevis, longitudinaliter striatis basi attenuatis, 15-pollinariibus subaequalibus, alba ~~longioribus~~ plena crassa obtuso prouincula.

Icon. Pav. XII.

Ex Muy. Vis. in Hort. Bot. Palau.

Hab.

Defor. Questa spata, le misure di quella finora descritte, fra tutte nello stesso terreno e luogo sul Monte Bolea delle Geomie ter Esternio, per cui potrebbe appartenere a questo Palma. Essa è lunga 60 cent. compreso il ^{gambus} ~~pascucco~~, che ne risponde 20, e questa alla cima ove si biforca è larga 4 cent., alla base 2 cent. e mezzo. Della due parti in cui la spata si è fatta l'una conta 22 cent. di lunghezza, 13 cent. della maggior parte larghezza, e ha una piega o costola grossa e rilevata 2 mill. circa, che scende quasi nel mezzo della sua larghezza, ma più vicina al margine suo esterno che all'interno, e sembra essere ~~che~~ l'incontro delle piegature latente della spata - Le gocce ne scorrono parallele e vicine due altra più corte. Ad opposta piega nella impenna dell'estremità, che ne forma la controparte corrispondendo con solle profondità 2 mill. Nell'altra parte della spata da lunghezza è di 40 cent., la larghezza massima di 10. - Esternamente si riferiscono alle due estremità, che sembrano finire otto sp, ma più evidentemente s'affastigliano verso la base, e sono longitudinalmente segnate di varii approssimate finissimi e paralleli.

Di questo ingombro la parte qui figurata è quella che è rilevata e convessa: la controparte, che per verso il mezzo è concava, ^{per} corrisponde alle costole dell'altra, e striata della medesima nervatura.